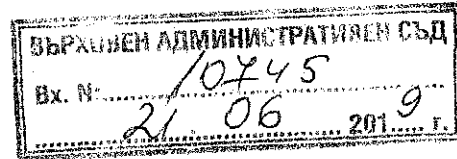




# ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

## ГЛАВЕН ПРОКУРОР

Вх. № *11-32*.../2019 г.  
гр. София *21.06*.2019 г.



ДО  
ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА  
КОЛЕГИИТЕ ВЪВ ВЪРХОВНИЯ  
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

*К. ЗАТ Д*  
*се-се*

ИСКАНЕ  
ОТ  
СОТИР ЦАЦАРОВ - ГЛАВЕН ПРОКУРОР НА РБ

### ОТНОСНО:

Приемане на тълкувателно решение по въпроса: „В хипотезите на чл.10, ал.2, респ. на чл.10, ал.3 ЗОДОВ дължи ли ищецът разноски за юрисконсултско възнаграждение, когато юридическото лице - ответник по иска съгласно чл.205 АПК е представявано в съдебното производство от юрисконсулт?“

### УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

Съгласно чл.10, ал.2 ЗОДОВ ако искът бъде отхвърлен изцяло, съдът осъжда ищеца да заплати разноските в производството. Разноските се заплащат от ищеца и при оттегляне на иска изцяло или при отказ от иска изцяло.

В чл.10, ал.3 ЗОДОВ е предвидено, че ако искът бъде уважен изцяло или частично съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска.

При прилагането на чл.10, ал.2 и на чл.10, ал.3 ЗОДОВ се установява противоречива съдебна практика:

1. В част от съдебните актове се приема, че в хипотезите на чл.10, ал.2 и ал.3 ЗОДОВ не следва да се присъждат разноски за юрисконсултско възнаграждение. Изложени са следните мотиви:

В чл.10, ал.2 и 3 ЗОДОВ се съдържат изрични разпоредби за разноските в производството по този закон, които изключват приложимостта на чл.143, ал.3

АПК и чл.78, ал.3 и 8 ГПК. Липсата на изрична уредба в ЗОДОВ, която предвижда отговорността на ищеца за заплащане на юрисконсултско възнаграждение при пълно или частично отхвърляне на иска означава, че такова не се дължи. В чл.10, ал.2 и 3 ЗОДОВ е направено категорично разграничение между разноски по делото, държавна такса и адвокатско възнаграждение и са описани случаите при които възстановяване на такива разходи е допустимо. Законодателят е изключил възможността в полза на ответника в производството по чл.1, ал.1 ЗОДОВ да бъдат присъдени суми за възнаграждение за юрисконсулт, ако такъв е ползван.

При наличие на ред, въведен от законодателя с разпоредби на специален закон е налице неприложимост на общите разпоредби за дължимост на разноски, регламентирани в АПК и ГПК.

Такива са:

В хипотезата на чл.10, ал.2 ЗОДОВ:

Р 1135/2019 по АД 5903/2018г. – III отд.

Р 493/2019 по АД 7794/2018г. – III отд.

Р 504/2019 по АД 3224/2018г. – III отд.

Р 708/2019 по АД 3213/2018г. – III отд.

Р 2162/2019 по АД 5219/2018г. – III отд.

Р 2684/2019 по АД 11681/2017г. – III отд.

Р 525/2019 по АД 9258/2017г. – III отд.

Р 5620/2019 по АД 6081/2018г. – III отд.

Р 9985/2017 по АД 491/2017г. – III отд.

Определение 15203/2018 по АД 3222/2018г. – III отд.

Определение 15095/2018 по АД 5896/2018г. – III отд.

Определение 2380/2019 по АД 5277/2017г. – III отд.

Определение 8695/2018 по АД 6793/2018г. – VIII отд. и други.

В хипотезата на чл.10, ал.3 ЗОДОВ:

Р 501/2019 по АД 9142/2018г. – III отд.

Р 5164/2019 по АД 232/2018г. – III отд.

Р 2974/2019 по АД 11944/2017г. – III отд.

Р 4604/2019 по АД 14350/2017г. – III отд.

Р 760/2019 по АД 3991/2017г. – III отд.

Р 7873/2019 по АД 1343/2018г. – III отд.

Р 15908/2018 по АД 820/2018г. – III отд.

Р 15737/2018 по АД 10617/2017г. – III отд.

Р 8407/2018 по АД 8219/2017г. – III отд.

Р 16275/2018 по АД 12449/2016г. – III отд.

Определение 6136/2017 по АД 4791/2017 на – I отд. и други.

2. В друга част влезли в сила съдебни актове на ВАС се приема, че в хипотезите на чл.10, ал.2 ЗОДОВ при отхвърляне или оттегляне изцяло на предявения иск по чл.1, ал.1 ЗОДОВ или отказ от иска в полза на юридическото лице ответник следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Изложени са следните мотиви:

В чл.10, ал.2 ЗОДОВ са уредени изчерпателно хипотезите при които съдът осъжда ищеца да заплати разноските за производството при отхвърляне, оттегляне, или отказ от иска изцяло.

Наред с това в чл.78, ал.8 ГПК е предвидено, че в полза на юридическото лице или ЕТ се присъжда възнаграждение в размер определен от съда ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. От друга страна в чл.1, ал.2 от ЗОДОВ е регламентирано, че исковете се разглеждат по реда на АПК. В чл.143, ал.3 и 4 АПК са регламентираните случаите на заплащане на разноски по делото при отхвърляне на оспорването или оттегляне на жалбата.

Съгласно ТР 3/2010г. на ВАС когато съдът отхвърли оспорването или оспорваният оттегли жалбата страната дължи юрисконсултско възнаграждение, когато административният орган е представляван от юрисконсулт в съдебно административното производство.

Задълженията за разноски за страната произтича от неоснователно предизвикания правен спор, поради което не може да бъде предпоставено от качеството в процеса – на жалбоподател или ответник. Отговорността за разноски е гражданско облигационно правоотношение, което произтича от процесуалния закон и е уредено в него. Поради това законодателят е предвидил присъждане на възнаграждение за процесуално представителство от лице възнаграждението на което се заплаща по трудов договор с цел юридическото лице да бъде възмездено за неоснователно предявения срещу него иск.

Такива са:

- Р 3860/2019 по АД 7607/2018г. – III отд.
- Р 584/2019 по АД 5917/2018г. – III отд.
- Р 1113/2019 по АД 9325/2018г. – III отд.
- Р 2681/2019 по АД 7609/2018г. – III отд.
- Р 6253/2019 по АД 14467/2017г. – III отд.
- Р 5503/2018 по АД 5775/2017г. – III отд.
- Р 4868/2018 по АД 906/2017г. – III отд.
- Р 12414/2018 по АД 5916/2018г. – III отд.
- Р 13741/2018 по АД 5910/2018г. – III отд.
- Р 14158/2015 по АД 827/2015г. – III отд.
- Определение 2999/2018 по АД 2578/2018г. – IV отд.
- Определение 7958/2018 по АД 7377/2018г. – IV отд.
- Определение 4745/2016 по АД 13648/2014г. – III отд. и други.

В част от съдебните актове на ВАС се приема, че в хипотезата на чл.10, ал.3 ЗОДОВ, когато искът е уважен частично ищецът следва да бъде осъден да заплати разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Изложени са следните мотиви:

Нормата на чл.10, ал.2 ЗОДОВ не се отклонява от уредбата за разноските, предвидени в чл.143 АПК, поради което ответната страна има право на разноски при частично отхвърляне на иска които следва да бъдат определени съгласно чл.78,

ал.8 ГПК при съобразяване на фактическата и правна сложност на делото и по реда на чл.37 ЗПП.

Такива са:

Р 9983/2017 по АД 8122/2016г. - III отд.

Р 2809/2017г. по АД 1357/2016г. - III отд.

Р 6938/2017г. по АД 726/2017г. - III отд.

Р 973/2017г. по АД 1437/2016г. - III отд.

Р 8634/2017г. по АД 8404/2016г. - III отд.

Р 6696/2017г. по АД 4345/2016г. - III отд.

Р 6905/2017г. по АД 8737/2016г. - III отд.

Определение 10153/2017г. по АД 7400/2017г. - III отд. и други.

Констатираната противоречива съдебна практика налага приемането на тълкувателно решение по чл.124, ал.1, т.5 от ЗСВ от Общото събрание на колегиите във Върховния административен съд.

Поради изложеното и на основание чл.125 ЗСВ правя

### **ИСКАНЕ:**

Общото събрание на колегиите във ВАС да приеме тълкувателно решение по следния въпрос:

“В хипотезите на чл.10, ал.2, респ. на чл.10, ал.3 ЗОДОВ дължи ли ищецът разности за юрисконсултско възнаграждение, когато юридическото лице - ответник по иска съгласно чл.205 АПК е представлявано в съдебното производство от юрисконсулт ?“

**ГЛАВЕН ПРОКУРОР НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:**



**СОФИЯ ЦАЦАРОВ/**